

Посавски канал

лист омладинских радних бригада у посавини

БРОЈ 6

Београд, 10 август 1946 год.

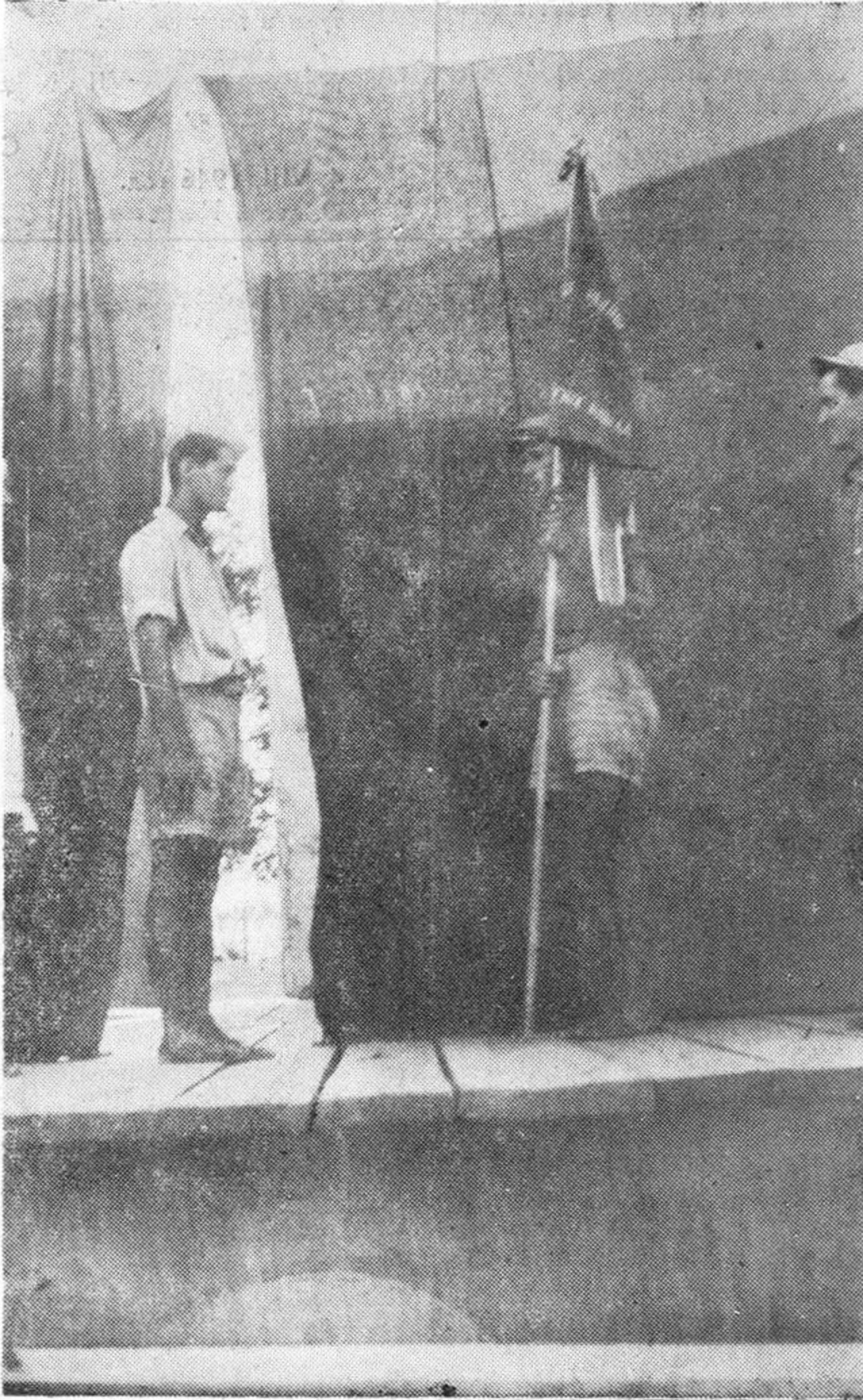
ЦЕНА 1.- ДИНАР

Прва ударна тројка друге смене

У првој ваљевској бригади »Стева Филиповић« рад је углавном организован по тројкама. Тројке диктирају темпо такмичења. Оне су у пракси показале да је то најбоља форма рада. Кроз тројке и њиво међусобно такмичење зојединци долазе до изражaja.

Од првог дана рада тројка Мирослава Обрадовића почела је са јаким темпом. Њен успех састоји се и у томе што је тај темпо одржала и што га постепено све вихе повећава. Успех је у толико већи што је темпо рада одржан и на тешком терену и у води до колена и у глибу и на тврдом терениу. Просечни ефекат је 12 кубика дневно, што значи да је норма редовно пребацитана преко 100%. Читава бригада заиста у њима гледа праве ударнике. На скупу свих бригада читање одлуке да је тројка сastављена од другова Мирослава Обрадовића, Спасоја Милинковића и Милисава Крунића поздрављено је са »три пута» »ура за ударну тројку«. То је прихваћење за примерно залагање које су ови другови постигли на каналу. Њихова тројка, још од почетка је зову ударном. Чувена је у читавом логору. Она је у својој бригади носила радно одушевљење. Међутим ову тројку која је проглашена ударном прва од свих тројки друге смене у стопу прати тројка Велисава Негића. Између њих се сада одвија сгорчена борба. За цело време рада последњих дана не зна се која тројка избаци више. А када се у подне сведу резултати једна од њих увек измакне за неколико колица.

За који тренутак застава ће бити код VII чачанске

ОДЛУКА

Штаба омладинских радних јединица о проглашавању ударника омладинаца и омладинки који су имали нарочите заслуге у протеклих 15 дана, за повећање ефекта рада и пребацивање норме за више од 30%.

Штаб омладинских радних јединица донео је одлуку да за нарочите заслуге: појрвован рад, проналажење нових метода рада, дисциплину и истрајност у раду прогласио за **ударнике из свих бригада на сектору Обреновац—Скела другове:**

из I бригаде »Стеван Филиповић«
1) Гошевић Страгимира из I чете
2) Тадић Негослава из IV чете
3) Негић Велисава из III чете.

из II бригаде »Милице Ножице«
1) Којић Славолуб из I чете
2) Петровић Милivoја зам. команданта бригаде
3) Трипковић Живојин из II чете
4) Бајић Ненад из I чете

из III крагујевачке бригаде
1) Вуловић Милан из I чете
2) Радовановић Вео из I чете

- 3) Костић Милан из II чете
- 4) Максимовић Миленко
- 5) Анђерић Љубомир из IV нишке бригаде »Нада Томић«
- 1) Цветковић Будимир
- 2) Нештић Радослава из V подринске бригаде
- 1) Мијаиловић живојин
- 2) Матић Владан
- 3) Бојичић Душан из VI београдске бригаде
- 1) Јеремић Драгомира
- 2) Мијаиловић Милосав

- 3) Живковић Бранислав из VII чачанске бригаде
- 1) Лазаревић Ђика
- 2) Стефановић Драгиша
- 3) Огњановић Милинко

Одлуку прочитати испред сваке бригаде.

С. Ф. — С. Н.

4. VIII. 1946. год.

О. логор Катинска

Штаб

омладинских радних јединица

ОДЛУКА

Штаба омладинских радних јединица на сектору Обреновац—Скела о додељивању прелазне бригадне недељне заставице.

Штаб омладинских радних јединица, донео је одлуку да прелазну бригадну недељну заставицу додељи VII ЧАЧАНСКОЈ бригади која је у току прошле недеље постигла најбоље резултате на раду на каналу а такође и на културно просветном пољу, фискултури и дисциплини.

Предају заставице извршиће командант III крагујевачке бригаде команданту VII чачанске бригаде.

Одлуку прочитати пред стројем сваке бригаде.

С. Ф. — С. Н!

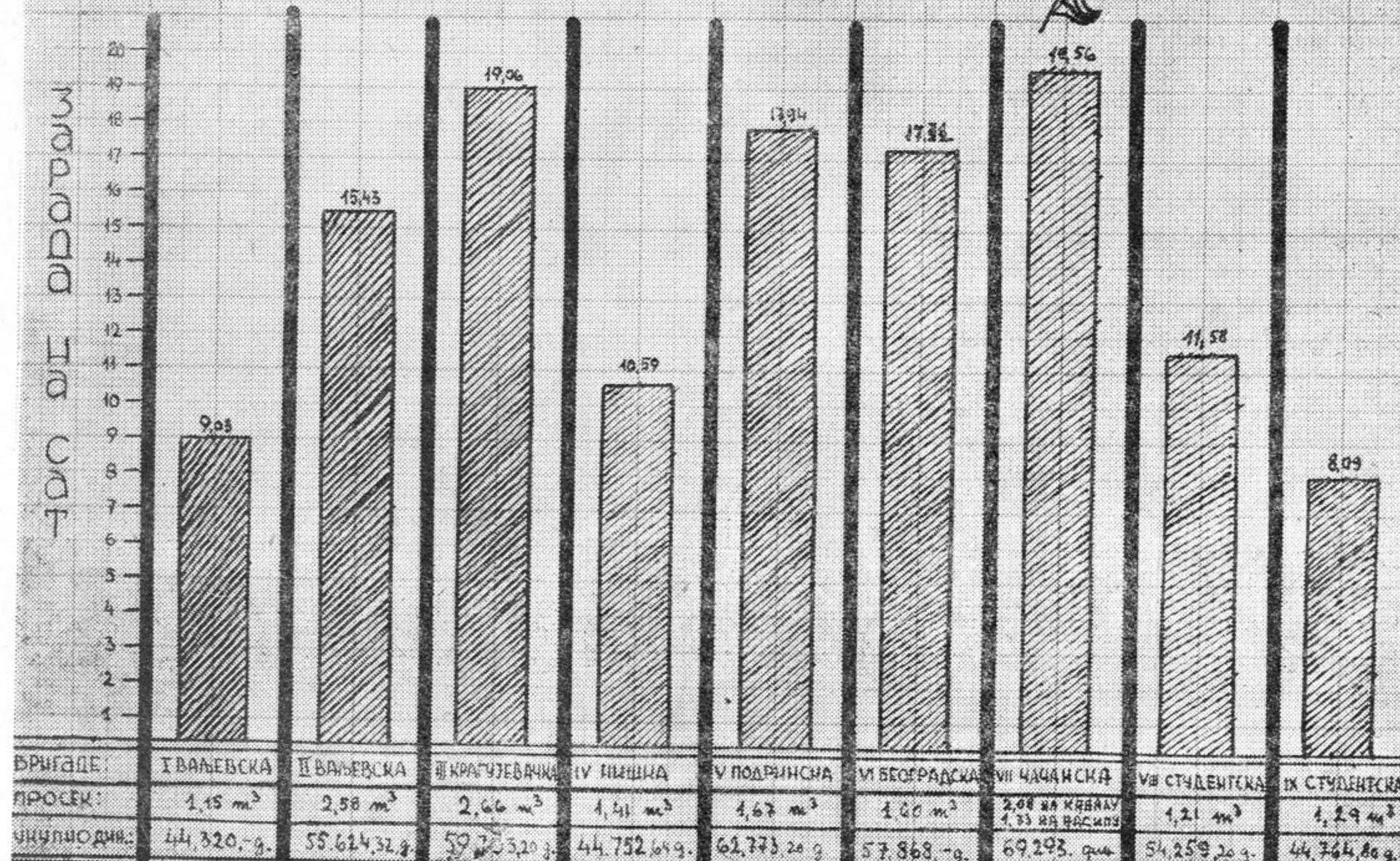
4. VIII. 1946. год.

О. логор Катинска

Штаб
омладинских радних јединица

ГРАФИЦОН

Укупни резултат учињеној ради у времену од 29.VII до 4.VIII.1946. г.
Изражено у новчаним вредностима.

Резултати су све бољи

Већ месец дана друга смена на каналу вредно ради и труди се да постигне што боље резултате. Још од почетка такмичарски дух почeo је да се развија и он је све јаче захватао поједине бригаде, али се резултати нису могли одмах попети на довољну висину из неколико разлога: добар део омладине био је ненавикнут на тежак физички рад, вије се познавала техничка послова и најзгоднији начин за поједине врсте радова, није било алата у довољној количини итд. Наравно било је и грешака и пропуста, у појединим бригадама, али су оне са више или мање труде отклоне. Врло је карактеристичан случај са IV нишком бригадом код које је у прво време било прилично слабо руководство, дисциплина у бригади је такође била врло слаба, радни елан променљив и нестабилан и општи утисе на $1,41 \text{ m}^3$ док се од 5-VIII норма стално пребације тако да је 7 августа постигнут просечни ефекат он $2,69 \text{ m}^3$. Уопште узве стање ове бригаде у многоме се изменило набоље и она је сада је прилично солидна бригада, у којој се рад и постигнути резултати врло озбиљно схватају.

Слично, али ипак различито, кретала се напред и VII чачанска бригада. Њен терен је тежи за рад од терена на коме ране бригаде на главном и споредном каналу са десне стране друма за Шабац. Зато је тамо и норма мања и посао скупљи. Њени резултати у почетку били у слаби и испод норме. Утисак који је бригада дала као целина био је прилично лош. Резултати бригаде на риду у самом почетку били су доста испод норме и први пут је достигнута и пребачена норма 21. јула, која је просек у бригади $2,45 \text{ m}^3$. Резултати се није после тога нису поправили, већ су у времену од 21.VII до 27.VII били просечно дневно на сваког једва нешто изнад кубика, док је у истом времену III крагујевачке бригаде, која је те недеље однела прелазну заставицу, успела да постигне просек у бригади $2,15 \text{ m}^3$. Додуше IV нишка бригада радила је на врло рђавом и тешком терену, у води и блату и на већој дубини, али је разлика за 100% исувише велика. Међутим већ у току недеље од 20.VII до 4.VIII просечни ефекат нишке бригаде попео дosta допринело што је једна скоро цела чета била састављена од средњошколца који, ненавикнути на посао, нису могли да издрже бразд темпо рада кога су диктирале остале чете, и то је утицало доста и на њен морал, тако да је

постигне и пребаци норму и она је 8-VIII достигла просек од $2,15 \text{ m}^3$. IX студенческа бригада »Др. Симе Милошевића«, која ради на једном споредном каналу, који није тако тежак за рад јер се не налази на воду и дубина није велика, још увек није достигла норму.

Последњих неколико дана такмичења је достигло такве разmere да се већ сада постижу резултати који обећавају праве рекорде.

Драг. Ђосић

Милунка Стојановић

Има доста другарица које и поред тога што је у гурање колица напоран посао, неће да га напукте. Међу те спада и другарица Милунка Стојановић. Она је до сада постигла од свих другарица највећи успех у томе. За седам радних сати, транспортовала је 8 куб. мет. земље, што чини 240 колица. Другарица Милунка је из Сmedereva, сада у II чети београдске бригаде. Поред рада на каналу и на осталим пољима рада она је једна од најактивнијих другарица.

Кад стигне водонаша рад се прекида за моменат

(из VIII студенческе бригаде „Мирко Луковић“)

ОДЛУКА

Штаба О. Р. Ј. на сектору Обреновац—Скела о похваљивању најбољих другова и другарица из свих бригада за постигнуте резултате у току 14 дана рада П смене.

На основу залагања омладинаца и омладинки II смене на градњи посавског канала на сектору Обреновац—Скела, одајући признање најбољим и позивајући све да пођу њиховим примером, Штаб О. Р. Ј. донео је одлуку да похвали следеће другове и другарице:

из I бригаде »Стеван Филиповић«

- 1) Гирјанић Милорад, II-чета
- 2) Тешић Миладин — IV чета
- 3) Гошовић Љиљана
- 4) Пантин Радован
- 5) Пурић Матију
- 6) Трифуновић Милића

из II бригаде »Милице Ножиће«

- 1- Јелисијевић Босиљка III чета
- 2) Зазић Миодраг, командир IV пос. чете
- 3) Којић Милан IV чета (погинуо)
- 4- Павловић Миодраг I чета
- 5) Романовић Сава I чета
- 6) Јанковић Велисав II чета
- 7) Јекић Радован II чета
- 8) Пеливановић Добрица II чета
- 9) Шаховић Михаило II чета
- 10) Савић Миливоје III чета
- 11) Бирчанин Светољуб IV чета.

из III Крагујевачке бригаде

- 1) Милосављевић Тома I чета
- 2) Месаревић Милан I чета
- 3) Стојановић Милан I чета
- 4) Стојановић Александар II чета
- 5) Срећковић Миодраг II чета
- 6) Пајовић Ђорђе III чета
- 7) Пајовић Драгољуб III чета
- 8) Јовић Владислав III чета
- 9) Јошић Радомир
- 10) Матијић Радомир
- 11) Корбер Михаило

из IV нишке бригаде »Нада Томић«

- 1) Милић Тома командир II чете
- 2) Цветковић Страхиња
- 3) Улашковић Драгослав II чета
- 4) Мићић Драгица III чета
- 5) Маринковић Драган IV чета
- 6) Ђорђевић Драгомира IV чета

из V Подринске бригаде.

- 1) Васић Војислава
- 2) Јовановић Милован
- 3) Ђукић Софија
- 4) Мијајловић Ивка
- 5) Пантелић Миливоје
- 6) Бабић Наранџа
- 7) Брикић Каталина

- 8) Матић Живана
- 9) Филиповић Станимир
- 3) Стевановић Милосав
- 4) Милошевић Милутин
- 5) Ракићевић Вера
- 6) Петровић Даница
- 7) Стојковић Цвета
- 9) Бузаровић Божана.

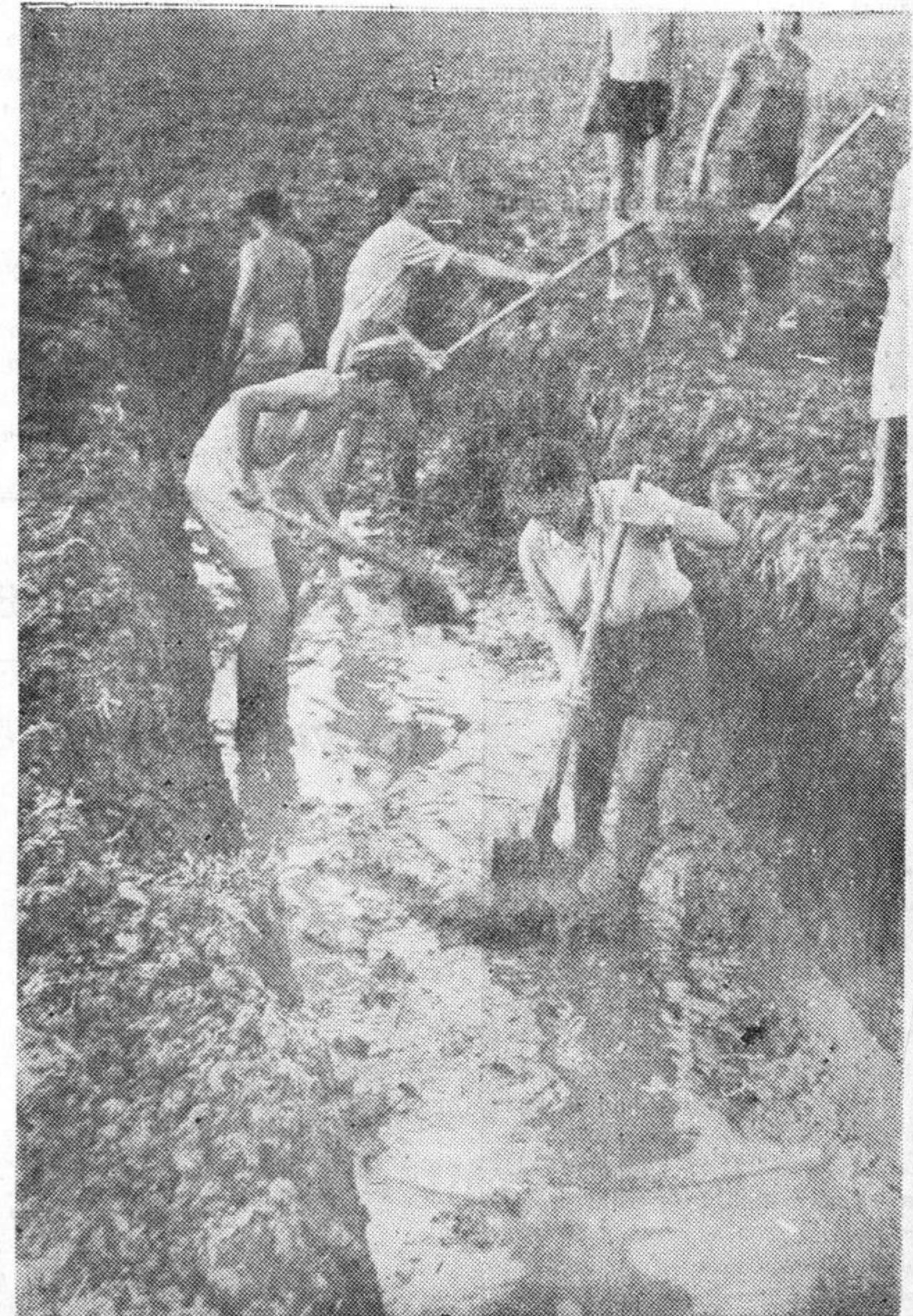
из VI Београдске бригаде

- 1) Благојевић Петар
 - 2) Стефановић Радомир
 - 3) Пукалов Нада
 - 4) Першић Радомир
 - 5) Новаковић Милорад
 - 6) Крилковић Радивој
 - 7) Менгез Војислав
 - 8) Тодоровић Бошко
- Одлуку о похвалама прочитати пред стројем сваке бригаде на градњи посавског канала.

4. VIII. 1946. год.
О. логор Катинска

Штаб
омладинских радних јединица
Србије
сектор Обреновац—Скела

На крају радилишта

НАШИ НАЈБОЉИ

Крупним словима исписано је на пла-
кати име Жике Лазаревића »Муње«. Он
са својом групом био је потстrekач но-
вих радних подвига у логору »Вукић-
вицам. Ових дана четворка Радомира
Перишића почела је у стопу да прати
Муњину групу. Њени резултати се
крећу око 20 кубика дневно. Ову чет-
врку, чији је вођа Радомир Перишић
из Лазаревца демобилисани борац Ју-
гословенске Армије рањаван на три
места, чине Јеремић Драгомир, Радо-
вановић Чедомир и Радивоје Кричко-
вић. III колубарска чета београдске бри-
гаде поноси се са њима. Њихова чет-
врка постиже овакве резултате јер је
врло добро организовала посао. Док је
дан копа, двојица товаре а један вуче
сам на троје колица. Затим се смењују.
Када заврше рад резултати су велики
а они нису преморени. Они мисле да ће
у кратком року успети да избацују по
25 кубика.

Досада је чачанска бригада увек с
поносом говорила о своме Муњи а сада
и београдска бригада говори о сво-
јим најбољим.

Сви је у чети знају. Још кад смо до-
лазили, у возу, падала су прва обећа-
ња: »Вратићемо се са ударничким знач-
кама! Наша чета мора бити зрва! Ма-
ртитине очи си засијале за час. Њезина
песма, њезини покрети говорили су: «У
Београд се враћам само као ударник».

Први дан рада значио је зебњу за
нас. Како ћу се показати на раду? Хо-
ћу ли успети што сам намислио — питао
се сваки од нас.

Први ашови, прва натоварена коли-
ца... и рад је започео. Темпо се убрза-
вао. Колица су се пунила, празнила, па
опет пунила. Нестајао је слој по слој
земље. Канал је добијао свој изглед,
растојао пред нашим очима.

Десетина, у којој је Маргита, ради
пуном паром. Нема непотребних покрета
нити изгубљеног времена. Чује се само
равномерно дисање десетина. Рад сви
као један. Број колица расте. Нижу се
пет, десет, петнаест... све нова и све ве-
ћији број. Осеча се — десетина се на не-
што спрема. Свима им на лицима блиста
једна мисао.

БУГАРИ КОД НАС

Доживели смо пре неколико дана не-
очекиван сусрет. Кроз наш логор про-
шла је група бугарских омладинаца-рад-
ника на путу за Омладинску пругу. Та-
мо ће постављати телефонску везу дуж
пруге.

Стигли су код нас увече, баш пред
почетак наше приредбе. То није био су-
срет непознатих, јер смо се ми кроз ми-
нулу борбу већ упо нали, ту незнанье је-
зика није сметало, они су хтели да го-
вре српски, ми бугарски.

На нашој приредби говорио је један
друг из њиове групе. Борбено, причао
је о Оточанствено-фројтовској омлади-
ни, о омладини Георгија Димитрова, о
њиховом учешћу у рату, о њиховом ра-
ду данас. —

Пошли су на пругу, не само да нам
помогну, већ и да од нас науче, јер смо
ми отишли напред и свест наше омла-
дине, њено јединство и љубав за ову
земгу, пример су омладини многих зе-
маља.

Док је говорио, гледала сам омладин-
ца-сељака из овог села, који је стајао
крај мене. Разумео је све, свака реч го-
ворника образовала се на његовом ли-
цу. И када се клицао Стјалину, Титу, Димитрову, он је престајао последњи.

Програм наше приредбе употпунили
су неколико својих тачака, које су од

„СТО КОЛИЦА!“

Обилазим их, али још не схватам
Њихови поклици свртили су нашу па-
жњу на ону страну где је Маргита сти-
снутих зuba гурала пуна колица. Очи
су јој сијале поносом. Плетенице су јој
ударале у лице. Колица су јурила, она
их изврну, окрену се својој десетини.
Одговор је био: »Сто колица!« Маргита
је превезла стотину колица.

Глас о томе ширio се од десетине до
десетине. За трен ока читава бригада
је сазнала за зрви успех четврте десе-
тине прве чете.

Сви су стисли ашове и брже убацива-
ли земљу. Циљ је био стићи и престићи
Маргиту.

Тога дана је Маргитина десетина,
њих десеторо, за четири сата рада изба-
чили двадесет и два кубика.

Алкалај Исидор

Пионирска тројка

Врућина припекла и само се чује зве-
чет лопата и ашова. Шкрипа колица
трчи низ канал.

На једној деоници ради тројка: Си-
мић Петар, Јоксић Добрисав и Ђорђе-
вић Јован. Ниједан од њих није навр-
шио 14 година — сви су пионери. Па
иpak под њиховим нејаким рукама рони
се земља, преврће, транспортује. Они су
једни. Врло мало говоре и такмиче се
још ниједног дана њихова норма није
остала неиспуњена. 1,35, није мали ре-
зултат за њих али сваки пионир изба-
чи дневно по толико.

Александар Петровић

Пионири VI београдске бригаде раде

Песма на каналу

То није више сетан посавски мотив,
нити тужна балада,
то румени зраци парају хоризонт сив
и песма рада.

Го топле радне руке певају
лирику над лирикама —
певају
о радости дана.

Певају
о драгом другу у даљинама,
о словенском крају
где никад не пада тама!

Певају
и срдце носе на длану
да цео свет стегну у братском загрђају.

Певају
и носе дубоку рану —
о Истри и Јуриској Крајини,
о бесмртном Гортану.

Певају
док тихо пада тама —
топле радне руке певају
песму над песмама.

В. Кузмановић

7. VIII. 1946 год.

Ратари—Обреновац

Предавања у логору »Вукићевица«

Како боља форма васпитног рада од читалачких часова, показале су се васпитне групе. На њима другоји држе краће реферате по којима се одмах развија дискусија. Нарочито важну улогу игра слободно груписање омладине око појединих тема. Бригадири сами долазе да слушају оне реферате који их интересују, и зато је дискусија после живља, зато се има више користи од тих часова.

»Не знам које бих пре предавање слушала« — каже једна другарица из чачанске бригаде — »да ли о социјализму или из народно ослободилачке борбе. Њена бригада данас слуша ова два предавања. Па ипак пошла је да чује о изградњи социјализма у СССР-у. О томе не знам много а желела би да слуша. Дуго су после завршеног предавања и дискусије расправљали о појединим проблемима. Трудили су се да поред

Искрењујемо неписменост

Већ петнаест дана се одржава аналфабетски течaj у логору. Свакога дана може се видети група омладинаца око аналфабета како заинтересовано чако? Наредујеш ли? Колико слова знаш?« пита један омладинац аналфабету Јаира Мекића. »Знам све. Читам цео буквар. Другарица ми је показала неколико слова, а ја сам после много сам учио« одговара бистро он. Јаир је из Ниша. Има код куће мајку, сестру и брата. До поласка овамо чистио је ципеле на железничкој станици у Нишу. Стара Југославија му није примала оно што му се данас пружа. Он каже: »Нећу код очију да останем слеп када могу да учим.« Пре неки дан му је мати писала да његови другови који су отишли на рад не раде добро »а ја се другарице нећу вратити тако.« Каже он. Данашњи његови резултати у раду су врло добри. Он редовно пребацује норму. Његов командант бригаде каже: »На раду је добар, а кадгод има слободног времена учи.«

Бега икић заостаје мало за Јаиром, али и ако учи и зна. Он као и Јаир редовно ребадује норму. »Успеш ли све

да савладаш бега? — »Ја тек сада учим слова, али научићу и волео бих када бих могао и даље да учим школу.« Отаџ бегин је радник, а бега је носач на железничкој станици.

Љубиша Рајковић учи само латиницу.

Први пут када је дошао рекао је: »Другарице ја хоћу све да знам и зато нећу само латиницу да учим, већ све.« Он данас учи врло добро и са много воље. Поред писања он учи математику и замјонопис.

Ето тако раде и уче наши аналфабети у логору.

В. Лазаревић

Један леп пример

У логору »Вукићевица« постоје два аналфабетска течaja: за ћирилицу и латиницу. Оба трају 15 дана. Први течaj се већ завршава. Омладинци на каналу учећи сваки дан по два слова, завршили су пре неки дан целу азбуку. Међу тим ученицима налази се и 16-о годишњи омладинац Срећко Митровић. Научио је и позоследње слово, а данас је дошао да се упише на течaj за латиницу. Друг Срећко је из II чете чачанске бригаде родом из села Парменаца. Пошто је слабог имовног стања није могао у старој Југославији, да посећује ни основну школу. Када је дошао у Посавину није знао ни једног слова, а сада после 15 дана солидног учења, успео је да савлада читање и писање ћирилицом. Последњих дана чита и новине, а написао је и једно писмо кући. Код куће има писмену сестру, која ће мајци и осталој деци са радошћу читати писмо коме се није надала.

»Другови, дођите опет! — поздрављали су бригадири свих бригада другове из VIII студенческе бригаде о Партији. Већ је скоро читав сат прошао од почетка предавања, а они се не осећају ни мало уморни.

»Другови, дођите опет! — поздрављали су бригадири свих бригада другове из VIII студенческе бригаде. »Мирко Луковић који држи предавања у логору »Вукићевица«.

Дуго се увече у логору по групама дискутовало. Знак за спавање прекинуо је у разговору. Сутра ћемо после да наставити.

Н. Којић.

Пример друга Срећка служи као пример осталим неписменим бригадишима. Он је са трудом, истрајним радом, показао врло леп успех и доказао ћирилица који се још колебају да посећују аналфабетски течaj да се све може кад се хоће.

Од 600 омладинаца и омладинки пријављују се за такмичење ЗРЕН око 400 такмичара. Нестрпљиво очекују комисију која треба свакона дана да пристигне и да се отпочне са такмичењем.

СПОРГСКА СТРАНА

Репрезентација Посавског канала - Репрезентација XII деонице Омладинске пруге 5:2 (3:2)

Богутовић: Голман у паду лопту одбија коју Живановић убацује у гол и поставља крајњи резултат 5:2.

У тиму Посавског канала истакли су се: Обрадовић, Богутиновић, Милошевић, Јосић и Стефановић, док су гости имали најбоље играче у центар фору, левоме беку и голману.

Овако пуних шест сати

а после на тренинг

Ударници Посавског канала на фискултурном слету Југословенске армије

Дошао је и тај дан и нас тридесет ударника кренустро за Београд. Песме ради које су на нашем каналу спеване пратиле су нас цело време пута.

После посете Главном одбору Народне омладине Србије, отишли смо на стадион где се одржава слет наше Народне Армије. Видели смо тамо оно што ће нам остати дуго година у сећању. Видели смо огромну снагу и полет наше војске. И поред тога што су све бриге у Армији посвећене њеном војном усавршавању ипак је указано место и велика пажња фискултури.

Ведри, снажни и здрави наши борци су у дивним вежбама и играма оставили дубок утисак на све присутне. Аа нама је све то дало још више воље и полета за рад, када сада знамо да он што ми радимо, чува и брани оваква Армија, са оваквим здравим телом и духом.

Дивили смо се свакој тачки и нашем одушевљењу није било краја. Задивљени напустили смо стадион, и са песмом кренули назад, на рад са одлуком да намо још више од себе и да норме које смо до сада испуњавали пребацимо. Ми морамо да будемо снажни јер ћемо ускоро сачињавати Народну Армију где је војник и борац и фискултурник.

Негић Велисав

ВЕСТИ

4 ов. м. одиграли су футбалске пријатељске утакмице, репрезентација Војно техничког завода из Ваљева са репрезентацијом логора. Резултат је 5:3 за репрезентацију логора.

Истог дана ониграна је утакмица одбојке у новом логору између VII чачанске и II ваљевске бригаде (2:1) за VII чачанску.

7-VIII- одиграна међубригадна утакмица футбала између I ваљевске и III крагујевачке. Резултат 3:1 за I ваљевску.

ПОСАВСКИ КАНАЛ
Документи о изградњи и радовима на каналу, који је уведен у саобраћај 1954. године.